

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt IV. Ex a eodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

in appendice, cap. 87. Iussu Sigeberti omnes Leudes Austriae in exercitu ad gradiendum banniti sunt. Marculfus lib. 1. formul. cap. ult. habemus ut omnes pagenses vestros bannire, & locis congruis per civitates, vicos, & castella congregare faciatis. Plura Joannes Vossius de vitii sermon. lib. 2. cap. 22. Bignonius ad Marculf. lib. 1. formul. cap. 40. Sic bannum pro denunciatione, & edicto ponitur lib. 3. cap. 66. & lib. 4. cap. 24. quo modo accipitur in presenti, & in cap. 55. 16. quest. 1. cap. 13 de prescript. cap. tua 27. de spons. cap. 1. qui matrimonia accusare, cap. 2. 15. quest. 4. ubi bannire significat edicto adjecta poenâ vocare. Inde etiam poena, seu multa edicto non obtemperantis, bannum dicitur sepe in Capitularibus congestis à Lindembrogio in glossario legum antiq. verbo Bannus: & etiam pro exilio & ejectione plerumque ponitur, cum quis eiecitur à confortio fidelium; unde bannus Dei dicitur in Synodo Confluentina can. 6. & in Concilio Coloniensi part. 14. cap. 21. ibi: Ceteros omnes nobiles, & ignobiles per bannum Christianitatis confringat.

Non tamen semper bannus communionis ecclesiasticae interdictum, sed poenam aliam ingerit, veluti peregrinationis, aut jejunii. Quare in Concilio Salegust. can. 15. legitur, bannitum jejunium, pro jejuniis magno, & rigido: quasi per eum bannum, sive iram Dei avertamus, ut exponit Lautmeter. lib. 2. de veteri cleric. cap. 87. plura de banno, & ejus acceptationibus congefferunt Cironius lib. 1. observ. cap. 16. & in cap. olm. de injuriis, in 5. compil. Filescus de origine paroc. cap. 7. ad finem, & in cap. 1. §. 19. de offic. ordin. Bosquetus in notis ad Innoc. III. lib. 1. epist. 95. Sirmondus ad capitul. Caroli, fol. 59. & 63. P. Pitheus lib. 2. advers. cap. 20. Chopinus lib. 1. de jurisd. Andegau. cap. 4. Stephanus Durantius qq. jur. quest. 28. D. Nicolaus Anton. de exilio lib. 3. cap. 9. Beyerlinch. in Theatro, tom. 1. verbo Bannus. Unde banno Christianitatis parochianos costringi in presenti est edicto per se piscopum cogi sub interminatione interdictiois communionis Christiana.

CAPVT III.

Ex Concilio^a Meldensi.

UT illæ, quæ quasi sanctimoniales sub velamine religionis degere cognoscuntur, sed potius juxta Apostolum in deliciis viventes, mortuæ in divinis oculis computantur, libidinibusque, & cæteris carnis voluptatibus inservire accusantur, si manifestè detegi potuerit, Episcopali auctoritate, & Regia potestate in talibus locis residere sub testimonio religioso cogantur, ubi poenitentiam si fecerit dignam, adsequantur etiam fructuosam. Si autem manifestè detegi non valuerint, erga Ecclesiam suæ opinionis malam famam legaliter purgare cogantur: & ut religiosius de cætero vivant, Episcopali decreto, & Regia potestate coercerentur.

NOTÆ.

^aMeldensi.) Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 2. & ex ipso Concilio citatur textus hic à Burchardo lib. 8. Decre.

ii, cap. 50. Carnotensi part. 7. Decreti, cap. 68. & extat in ipso Concilio can. 70. pro ut in presenti transcribitur. De hoc Concilio Meldensi jam nonnulla adduxi in cap. 1. de consuet.

CAPVT IV.

Exª eodem.

DE his, qui sponsas alienas rapiunt, vel consensu parentum accipiunt, antiqua, & synodalis sententia observetur: quod si fortè in Ecclesia, eventus talis reperiri dignoscitur, ut pro salutis, & religionis competentiã humaniùs quiddam debeant tractare Pontifices, sicut canonica (ut eisdem verbis utamur) docet auctoritas; quia prior quidem, iniquis, diffinitio durius; posterior autem quiddam tractavit humaniùs, nullo modo, ut ad maximam indulgentiam descendamus, alterius sponsæ acceptor sine publica transeat poenitentia, & sponso legaliter multam componat. Quod si his obedire renuerit, sine ulla refragatione anathematizetur: fautores verò illius juxta modum culpæ Episcopali decreto poeniteant. Si verò, quod non optamus, de gradu proprio repellatur: et si verisimilibus exinde suspicionibus fuerit propulsus, & canonicè nequiverit approbari, secundum sanctorum Patrum statuta se purgare cogatur.

NOTÆ.

^aEodem.) Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 3. & ex eodem Concilio.

lio citatur textus hic à Burchardo lib. 9. Decreti, cap. 32. Carnotensi part. 8. Decreti, cap. 120. extatque in canone 68. ipsius Concilii pro ut in presenti transcribitur.